

نذر کردم دور تسبیحی بخوانم اهدنا تا صراطم اربعین افتد به سمت کربلا

هر ساله افراد زیادی در روز اربعین برای زیارت امام حسین به سمت کربلا می روند، برخی افراد هم پای پیاده این مسیر را طی می کنند تا در اربعین در حرم امام حسین (ع) حضور داشته باشند. در این میان افرادی هم به دلیل شرایط نامناسب نمی توانند به زیارت امام حسین بروند و از کاروان اربعین جا می مانند.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ، هنر و رسانه گزارش خبر، کسی که اربعین قسمتش شد و رفت می فهمد چه دردی است، درد محروم شدن! چه سخت است وقتی دلت را دخیل قاب تلویزیون کرده و اشک می ریزی با دیدن تصویر عراقی هایی که هزینه های یک سال زندگیشان را جمع کردند تا نذر زوار حسینی کنند؛ با شنیدن صدای «هلایبکم یا زواری» مردان و کودکان عراقی بند دلت پاره می شود و آه از نهادت بیرون می آید، چه شد که امسال هم جاماندم؟ آری! اینجا هر کسی هر چه دارد می آورد.

نذر کردم دور تسبیحی بخوانم اهدنا
تا صراطم اربعین افتد به سمت کربلا

بدون وسواس، بدون پروتکل های بهداشتی، بی هیچ فاصله اجتماعی! اینجا میلیون ها نفر جذب مغاطیس حسینی شدند که خود، دارالشفاست؛ اینجا در طریق الحسین (ع) تمام معادلات بهداشتی را به هم ریخته و هیچ منطقی نمی تواند به این سوال پاسخ بدهد، چه چیزی که این همه زائر را حفظ کرده؟ جز منطق حسینی (ع)، اینجا باید گفت: خوشا به غیرت عراقی! خوشا به ایمانت که تو حسین (ع) رو خوب شناختی.

امسال با هر قدمی که در مشایه برداشتنی زائران دور را هم دعا کردی؟ وقتی به عمود ۱۴۰۷ رسیدی و چشمت به گنبد منور قمر بنی هاشم (ع) افتاد و بارانی شد، وقتی دست ادب روی سینه گذاشتی و خواستی سلام بدهی، یادت آمد میلیون ها زائر غریب و دل شکسته را هم دعا کنی؟ سلام همه مردم ایران را به آقا و اربابمان برسونی... از من که گذشت؛ الهی هیچ مسافری جا نماند.... کربلا و اربعین را می توان گذرگاه رسیدن به خدا دانست. گذرگاهی که هر که از آن جا ماند در سینه اش غوغاست و جنس غمش فرق دارد؛ هر ساله افراد زیادی در روز اربعین برای زیارت امام حسین به سمت کربلا می روند. برخی با پای پیاده خود را به کربلا می رسانند و برخی هم به هر دلیل علی رغم شوق فراوان برای زیارت، از کاروان اربعین جا می مانند. اما هر دو گروه عشق به امام حسین را درک کرده اند که این گونه بی تاب زیارت او هستند.